

В зелених Татрах

Микола Сингаївський

Просинаються Татри,
як зелені ведмедиці.
Струшують сині тумани
і поволі ідуть умиватись.
А потім довго вдивляються
в сині озера,
в ріки-бистрини.

Просинаються Татри –
і потягаються, як жінки спросоння.
А мені страшно їх налякати
в цій озонній,
п'янливій,
ворсистій тиші.
Лише електрички
їх на світанку безжально будять,
залишаючи у лісах
металеве,
із вранішнім передзвоном, відлуння.

А хлопчаки проснуться пізніше
і йтимуть у Татри –
збирати крихти срібла
і голоси передзвонів.